04/12/2018

Οι ευχές των παιδιών ταξιδεύουν

/ Επικαιρότητα

Την τιμητική της έχει σήμερα, ανήμερα του εορτασμού της προστάτιδας του Πυροβολικού, η ακριτική πόλη της ανατολικής Μακεδονίας, η Δράμα, καθώς γιορτάζει την πολιούχο της, την Αγία Βαρβάρα.

Η δραμινή κοινωνία τήρησε και φέτος τις μακραίωνες παραδόσεις της, με πρώτη και πιο παλιά αυτή του εθίμου με τα χειροποίητα καραβάκια που ρίχνονται στα νερά του πάρκου της Αγίας Βαρβάρας. Εκεί, γύρω από τη λίμνη, την παραμονή της γιορτής συγκεντρωθήκαν όπως κάθε χρόνο μικροί και μεγάλοι και είναι αυτή η συγκέντρωση των γενεών που κρατάει ζωντανή τη μνήμη και την ανάγκη για επικοινωνία του παππού με τον πατέρα και τον εγγονό. Κατά βάθος είναι η ανάγκη να επικοινωνήσουν με την ιστορία τους, με το παρελθόν τους, που τους μαζεύει όλους γύρω από τα νερά της λίμνης της Αγίας Βαρβάρας. Είναι η χαρά του μικρού να τηρήσει το έθιμο που γνώρισε από τον πατέρα του κι αυτός με τη σειρά του από τον δικό του πατέρα. Είναι η επιθυμία να στείλει μια ευχή στο χθες για να πάρει μια χαρά στο αύριο. Είναι η ικανοποίηση της κατασκευής του μικρού καραβιού που θα μεταφέρει τη δική του ευχή στο κέντρο της λίμνης. Είναι η περηφάνια όλων, όταν η ομαδική δουλειά για να κατασκευαστεί το «καραβάκι των ευχών» φτάνει στο τέλος της. Τότε, έρχεται η ώρα το καραβάκι να φωτιστεί με κεράκια και να πέσει στη λίμνη για να κάνει ένα μικρό ταξίδι μεταφέροντας ευχές, προσδοκίες, όνειρα, ελπίδες.

Τα καραβάκια των ευχών τα τελευταία χρόνια έχουν μετατραπεί σε μια μεγάλη

γιορτή, γύρω από τα νερά της Αγίας Βαρβάρας με επίκεντρο τον περικαλλή μικρό ναό της Αγίας που και φέτος δέχθηκε χιλιάδες πιστούς.

Το ταξίδι του θρύλου και των παραδόσεων

Σύμφωνα με τον θρύλο πού τυλίγει τις πηγές της πόλης, κατά τούς βυζαντινούς χρόνους υπήρχε, στον χώρο όπου βρίσκεται σήμερα η λίμνη, ένα εκκλησάκι αφιερωμένο στην Αγία Βαρβάρα. Οι Τούρκοι, όταν κατέλαβαν την πόλη το 1380, το γκρέμισαν και στη θέση του προσπάθησαν να φτιάξουν ένα τζαμί. Με θαύμα, όμως, της Αγίας Βαρβάρας κατά την ημέρα της γιορτής της πλημμύρισε η περιοχή και το τζαμί δεν ολοκληρώθηκε ποτέ.

Από τότε, η Αγία Βαρβάρα έγινε πολιούχος της Δράμας και ακριβώς απέναντι από τη λίμνη με τα θεμέλια, χτίστηκε η καινούρια εκκλησία.

Τον θρύλο αυτό ακολούθησε το έθιμο με τα καραβάκια, οι εκδοχές του οποίου είναι δύο. Σύμφωνα με την πρώτη, την παραμονή του εορτασμού, μετά τη λιτανεία, ? κόσμος έστελνε στο βυθισμένο εκκλησάκι το κεράκι του για την Αγία πάνω σ’ ένα σανίδι από ξύλο. Η δεύτερη εκδοχή βασίζεται στο ότι η Αγία Βαρβάρα, εκτός από προστάτιδα τού Πυροβολικού ήταν και προστάτιδα των κοριτσιών. Έτσι, όλα τα ελεύθερα κορίτσια στις 3 Δεκεμβρίου, όταν σκοτείνιαζε, άναβαν κεριά στον ανατολικό τοίχο της λίμνης. Κάποιες κοπέλες έβαζαν τα κεράκια τους πάνω σε σανίδες ξύλου και μαζί με μία ευχή τα έστελναν στο βυθισμένο εκκλησάκι τής Άγιας Βαρβάρας.

Όπως τονίζει, σε μήνυμά του, ο σεβασμιότατος μητροπολίτης Δράμας Παύλος «τα χρόνια που πέρασαν από τότε είναι πολλά και οι εποχές εκείνες έφυγαν ανεπιστρεπτί. Κι όμως το έθιμο με τα κεράκια στη λίμνη έμεινε. Μόνο που τα κεράκια τώρα ταξιδεύουν πάνω σε καράβια φτιαγμένα από παιδικά χεράκια, δημιουργώντας μία πανέμορφη και μοναδική ατμόσφαιρα. Ό,τι καιρό και να έχει, χιόνι, βροχή ή τσουχτερό κρύο, πάντα στις 3 Δεκεμβρίου μόλις σουρουπώσει οι μικροί καραβοκύρηδες βρίσκονται στις θέσεις τους και καμαρώνουν το καράβι τους, μέχρι να καεί ή να πλεύσει μακριά. Το όνομα της περιοχής είναι συνδεδεμένο με την εκκλησία της Άγιας Βαρβάρας που υπάρχει στην περιοχή. Η σημερινή εκκλησία κτίστηκε το 1920 πάνω από τη λιμνούλα. Το καμπαναριό της αντικατοπτρίζεται στο βυθό των νερών, στον χώρο που λένε ότι υπήρχε το παλιό εκκλησάκι».

Χθες το βράδυ λοιπόν, παρά το τσουχτερό κρύο, παραμονή του εορτασμού της πολιούχου της Δράμας, εκεί, γύρω από τη λίμνη, το παρελθόν συνάντησε το παρόν, οι μνήμες γύρισαν στο σήμερα, τα έθιμα κρατήθηκαν και πάλι ζωντανά, οι άνθρωποι γιόρτασαν και επικοινώνησαν γύρω από τη μικρή λίμνη και οι γενιές μεταλαμπάδευσαν η μια στην άλλη τις αξίες της παράδοσης.

Εκεί, μέσα στο κατάφυτο και στο μοναδικής φυσικής ομορφιάς πάρκο, όπου δεσπόζει επιβλητικά η παλιά καπναποθήκη της οικογένειας Spierer που πλέον

μεταμορφώθηκε σε έναν πανέμορφο χώρο φιλοξενίας, έθιμα και μνήμες ζωντάνεψαν προσμένοντας οι άνθρωποι ένα καλύτερο αύριο.

ΑΠΕ-ΜΠΕ